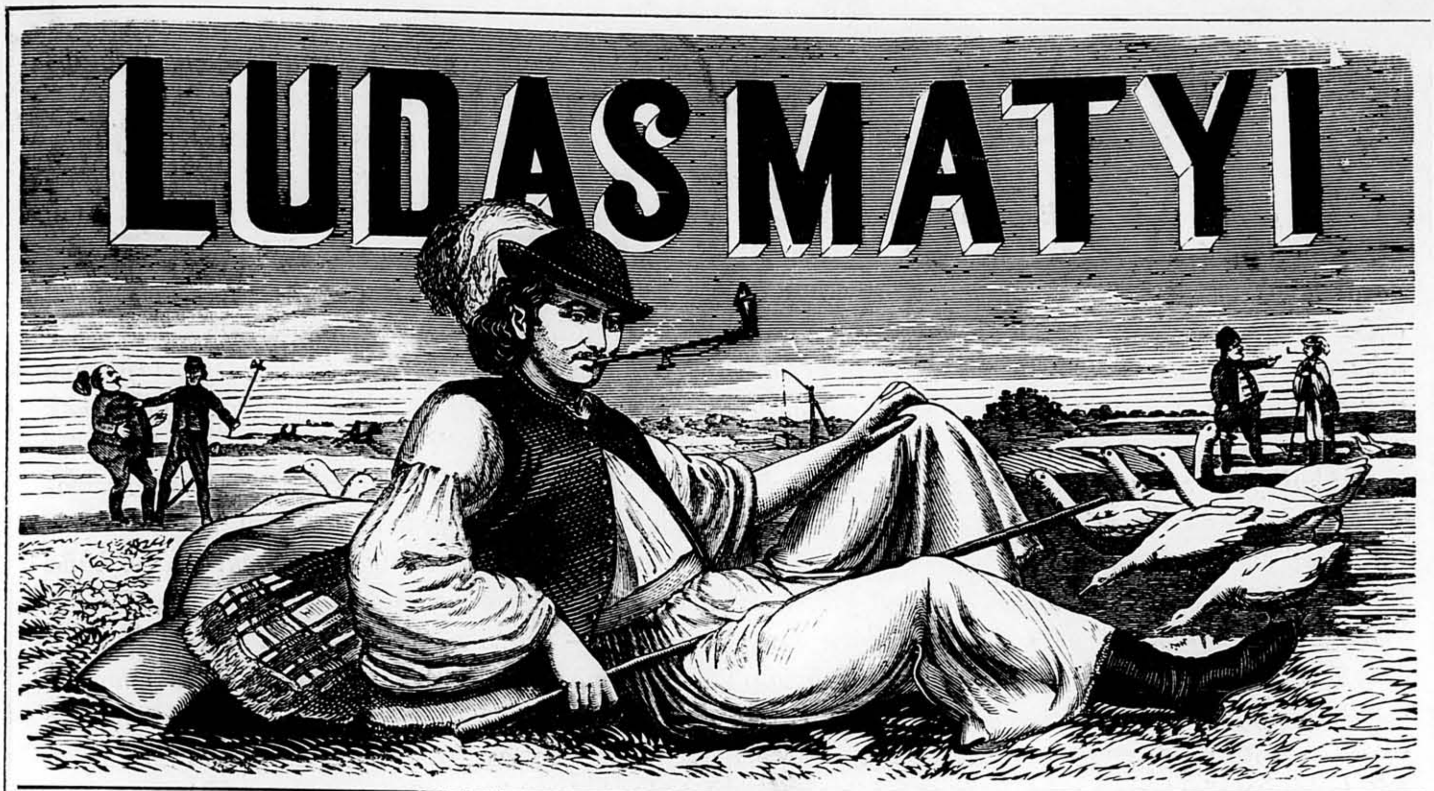

IV. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP.
Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, május 22.
1870.
21 szám.

GYÜJTÖKNEK
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle
kézirat, mely LUDAS
MATYI-nak van szánva

Borsod vármegyéhez.

A vármegyék eltörléséért a belügyérhez küldött hálafeliratra.

Ugyan mért nem mentetek elébb
A miskolczi nagy templomba
Palóczy emléktáblájához. . .
Megkérdezni jó lett volna:
Valjon mit mond ez a jó öreg
Közelebbi adresztekre?
Melyel fényt akartok deritni
Rajner Pali ministerre!?

Ugyan ki volt az a vitézlő
Ki elkezdte komendálni —?
Talán Horvát Lajos akarta
Vele magát aplicálni?!
Talán Borsszem Jankótól vette
A pofabocskort az, a ki
Inditványozta abb' a házba
Hol szólott hajdan Ragályi?!

No lássátok! milyen gyönyörű
Sor fejlődött ki belőle :
Olvassátok csak el a Naplót,
Zsigó ki sem fogy belőle!

B. Zs. s a vörös Szentkirályi
Meg az ördög tudja még ki —
Kedves egyszülöttöteket
Milyen mód nélkül szereti!

Temes megye már utánozá
S több is követi majd egymást,
Mint a majom, mely ura után
Tevé a borotválkozást.
Az igaz, hogy nyakát szegé el . . .
De ezt el nem kell mondani
Akkor, midőn a ministernek
Okvetlen kell gratulálni!

Ti elkezdtétek nagy férfiak
Hiszem, a példabeszéd áll:
Ha haragusztok is elmondom —
Hogy egy bolond, százat csinál!
Mondják: a lónak négy lába van
Mégis botlik, habár kényes, —
Nálatok is ugyan megbotlott
Nem egy — de az egész ménes!

Nagy Bőgős.

Eredeti levelek.

Matyi komám!

Na a kutyafáját csakugyan bolondá tette az a faranczia császár az egisz országát, — mer hát ha az a sok irkafirka ujság nem hazudik, hát az egész faranczia nátzio rábődült, hogy „bion csak takaros állapot az, mikor a nyaka közzé verhetnek az embernek egy podegrás császár comendirozására.

Csak feki szerszám lehet az a plepi . . plépics . . plépixis vagy mi a tájog, a miröl olyan régen nyefegnek a farancziák.

Hanem hát láddi komám, paraszt fűvel is csak annyit mondok én az egész hestórjára, hogy még sem tudom mán igazán, hogy hát méik bolondította el egymást jobban, Bornyupárti Naponleó uram é a nípít — vagy a níp ükemit? — Mer hát láddi komám! csak még is kutya bíkessig az olyan bíkessíg, mikor az egyik hát kítelensígbül azt mondja, hogy „szeretlek galambom“, de magába meg aszongya osztán, hogy — „szeretlek bion de csak ugy, mint a fene a malaczot, oszt ha kapóra esik hát úgy tarkon csavaritja, hogy fel nem otsúdik a szídülésből, mig csak Gábriel arkangyal nem trombitál neki itélet napkor.

Bion komám nem adnék én Naponleó üfelsige bűriir egy ökörbürt, mért ebbül legalább csizma lesz, — de biz az ükemiebül, a feki tudja mi válik, kivált hótta után ha majd bekenik jeruzsalemi balzsammal.

Ha még is ükeme is olyan lenne mint a felesige, oszt ü adná ide — hogy a fekibe mondtam is na — azt a p l e p i x i s t i c z i c z u m o t, na mán akkor én is azt mondanám hogy — hát csürökre Marczi! dögunk lesz; — hanem az öreg gazduramnak mondani, hogy igy meg ugy — mondaná biz a nyalka feki, de nem én.

Ni komám olvastam az újságbúl, hogy Pest várossába valamiféle zálogba tett magyar ruhák miatt óbégatnak most, hogy mán a kutyának se kell, oszt mind a nyakán vész a zálogháznak? — héjj komisz nipsig viselhette azt a ruhákat pajtás! hogy most ott hagyja, oszt a helyett, hogy kiváltaná, hát inkább nimet mondirt varrat magának. Na de hadd pihenjenek ott azok a becsületes emberre való ruhák — legalább nem szógálnak lárvául olyanoknak, a kik magyar ruhába bujnak, hogy legalább becsületes embereknek lássa üket a világ.

Azt is olvastam pajtás! hogy valami ifju goróf Pest várossába a nyaka közzé vert egy i s c o n s t á b l é r o s n a k, a mir azt monta neki, hogy nem kék olyan sebessen nyargalni.

Hejj a terem fáját ennek a sok tarka tollú kakuk fajtának, — ide a hortobágyra kék azt a városligetet vagy mi a fekít csinálni, — majd meg látnád pajtás, hogy még itt nyargalózgatnának goróf uramék, kivált ha egy nihány czimborám lenne hörültem iskonstábléros. Egész neki bolondultak ezek a nagyurak attúl mán, hogy ükemék még a pokolba is urak lesznek. Hajsz hadd uraskodjík ott a hány csak a világon akad, — de mán itt — kuski az árgyélussát, mer hát azir, hogy mi nagy urak nem vagyunk, — de emberek vagyunk ám, — emberek pajtás! — mán peiglen a ki fel markolta e m b e r meg n a g y ú r közt olyan a külömbség, mint az espenót meg a jó töltött káposzta közt.

Te komán Matyi — ezt csak ugy a markomba sugva kérdem tüled, hogy k i t ü l t e r h e s a r ó m a i p á p a? mer hát olvastam egy ujságból a hun a van benne, hogy t e r h e s gondok nehezülnek ükemére. — Azt még nem tudtam, hogy a pap is férhez mehet, tán biz a csalhatatlanságtúl esett teherbe? Na pajtás, az a feki plépixicitlum is hamis szerszám egy ember kezébe, de azt is látom, hogy a csalhatatlanság eszméjitöl meg el megy az esze sok embernek, meg teherbe esik tőle.

Azt is olvastam, hogy most sokan áttértek az eretnek kálomista vallásra, a mir a csalhatatlansággal akarják a nipsiget jól tartani? — bion pajtás olyan is az a csalhatatlanság a mai világba már a felvilágosodás mellett, mint mikor az erősen éhes embert megkinálják jó gulyásos hússal — meg egy kis kerek szentelt ostyával, — hát bion nem bolond oszt az éhes ember, hogy ne inkább a gulyásos husból lakjék jól. Bár csak azt a sok veres hasú papot is ostyával tartanák egész iletin át, mingyá nem tokásodna úgy meg, oszt a fejir cseléd után se vetné magát olyan erőssen.

Ni komám! mit akarok még mondani? Az Üstökösbe kiadta Jókani uram, a te hestórjiádat. Ugyan, hogy alázódott meg ü natstsága hogy még Ludas Matyi hestóriájával is bibelödik, mer hát ükeme is egy mustrája a nattságos démokráta

uraknak. — Te vajjon ha ü nattságosságával ilyen ordináre ember beszélne mint magam la, ugyi csak úgy — hosszú csövön kék neki kiáltani a fülébe, „csés jó napot kivánok nattságos tekintetes t. cz. kegyelmed polgártárs czimbora uramnak. — Tudok én erre egy diák példa beszédet. H o n o r e s mutant m o r e s — e z t én más külömben igy értem magyarul hogy

H u n a z ó r o s — m u t a s d B o r i s

Szerbusz komám, meg ülünk mink azir legalább hóttig.

pajtásod

Karakán Marczi.

Hentzi emlékezete.

Május 21-e mint Budavár bevétele napján.

Drága tetem! nyugszol. Temető kert hüs öle keble
Féltve vigyáz rád, hisz ő a barát, az igaz!..
Nyugodj; lengje körül békés csend sirodat, — emlék
Oszlopodat repkény fonja körül mereven.
Z ú g l i g e t e n pompád pompája, legyen az utókor
Jelköve; — ámde B u d á t hagyd oda végre tehát!

Béke — f e h é r, s a remény zöld. (Siri lakod disze ez) és
F e n t f e k e t é n mégis ott van a bús p y r a m i s!
Angyal ül o t t és i t t: de minő? A z, égi lepelben
Védi sirod, a mig ez, ül fejeden feketén.
Hivd le, hiszen te tudod hogy szük a helyünk.. Temetőkert
Majd befogadja legott s k é t é r m e d lészen ott.

Füstöl a pléh kémény, s a csodás mü hasra terülve
S i k l i k alá — fel. (E mü, oh! be csodás müvelet!)..
Majd le visz ez csak ülj bele — egy minuta — s a hidon lész.
(Még az is áll ha tudod: nem jól sült g y u t a c s o d.)
Kész az ut im lásd... Régi merész szekeren ha kivánod
Elvitetünk gyorsan, kész a fogat s a s o s a n.

Oh! de miért szóltam is én? hisz e nagy hiba volt ma.
Nagy nevedet a dicsőt, siri nyugalmadat és
A békés szeretet szőtt siri lepelt letakarni...
Bün; — haza, nép, a nagyok s ősi erény ellen...
Állj hát, és a sötét emlék ragyogó sugarak közt
Fényesitse a tért, mely h o n v é d v é r t.. ivott.

Dupla sasok, verebek hőn őrzik s a k e g y e l e t is
Türje miként illik, hogy a szobor diszlik.
Nagy ugyan e m a i n a p (de poeta tette hiressé.)
Hátra azért, a jelen multja legyen feledett. — —
Itt a virág, a szabadság illata járta keresztül,
Vidd oda, hol feledés őrzi m e s é d, s borus éj.

Ciconia.

Adomák.

Az egyszeri fiatal ember igen korán kezdett kopaszodni. — Egyszer Pestre menvén — miután olvasta Török József hirdetéseit, hogy „n i n c s t ö b b é k o p a s z f e j — be megy nevezett ur gyógyszertárába, s a mi legelébb szemébe tünik, a nem volt más, mint négy — öt gyógyszerész segéd, s azok közt három kegyetlenül megkopaszodott fejjel.

Kérdik osztán, hogy mi tetszik?

Mielött vennék valamit — kezdé a fiatal ember — szeretném tudni, hány év óta vannak már önök ebbe a gyógytárba?

Ó mi már több év óta itt vagyunk — mondák a segédek.

No akkor nem veszek semmit, ajánlom magam, mert tökéletesen meg vagyok gyözödve hogy a „n i n c s t ö b b é k o p a s z f e j" hirdetést ép ugy tudja csak principalisuk beváltani, mint azon igéretet, hogy Gorovét okvetetlen megkorteskedi követnek.

Egy theologiai tanár egy prelectiója alkalmával igy szólt tanitványaihoz:

„Az urak még nem tudják, hogy milyen nagy szamarak a papok; — no de majd megtudják ha maguk is azzá lesznek.

Jó izüen evelt a k—i ember az előtte levő nagy tál káposztából, — s kis fia a sarokból irigykedve nézte apjának töltekezését.

Adjon kend nekem is édes apám — megszóllal a kis fiu.

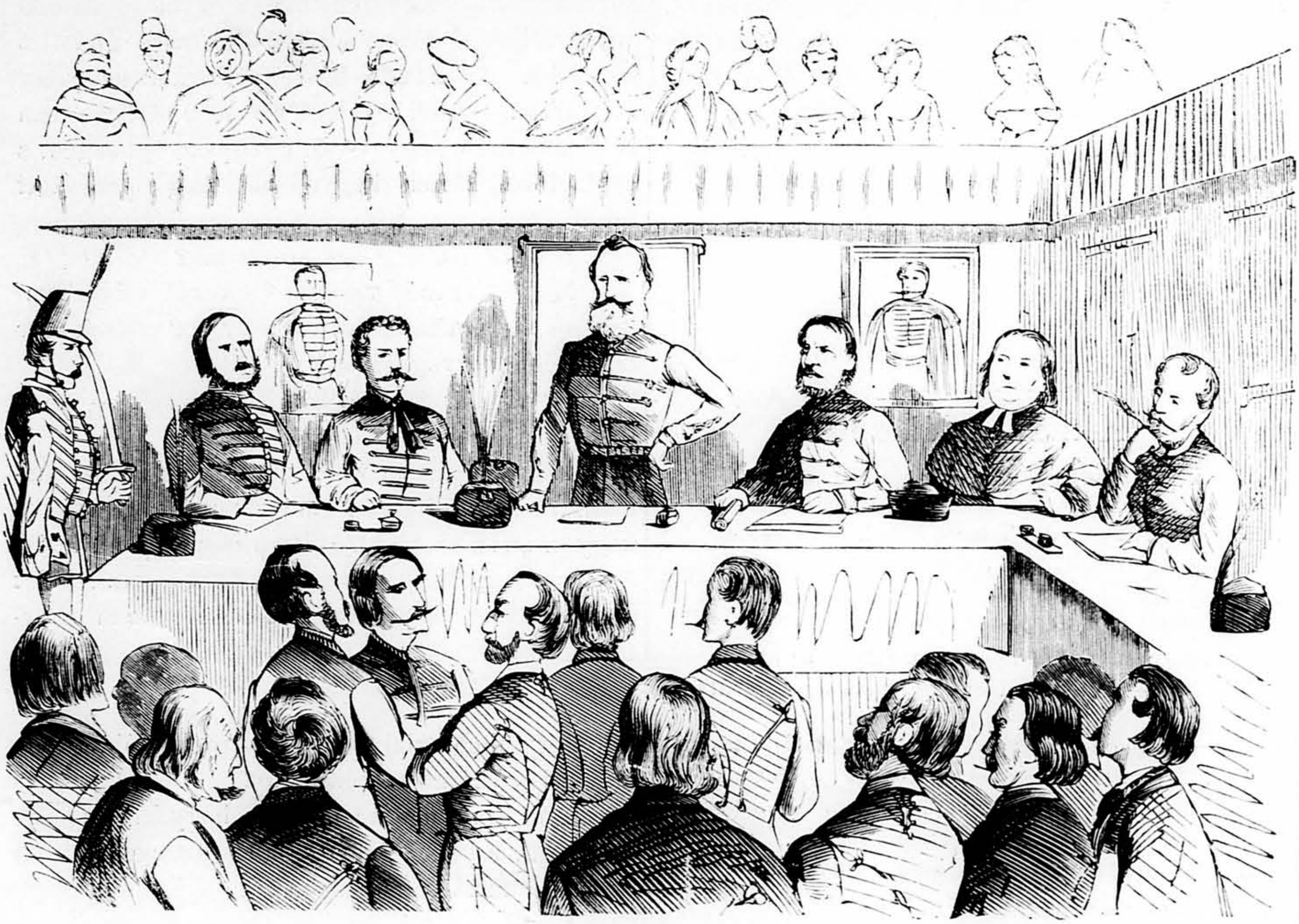
„Várj sorodra" — lőn az apai válasz. — Kis idö mulva ismét megyszóllal a fiu: „Ugyan adjon már nekem is édes apám!

Várj sorodra! — lön ismét a válasz. — Mikor aztán az apa jól lakott: oda adá a kis fiunak a nagy tálat, a fenekén egy pár kanálnyi maradékkal.

„De édes apám" — szólt most a gyerek — a fene egye meg ám azt a gyomrot is, a melyikbe ez a kevés már bele nem fért!"

*

A megyei gyülés 1848 előtt.*)

Láthatod ebből magyarom alkotmányos haladásodat

*) Az én rajzolóm még sohse látott megyegyülést azért nem sikerült neki az a kép. Matyi.

Fricskák.

Midőn Páter Makutyit mostani parochiájára szállitották, két kocsi gyereket hozott magával s a dunaföldváriak az utczán állva, nevetkérezve mondogatták: ni ni! két kocsi gyerek!

Most midőn a páternek kanonokságra van kilátása, a pécsieknek is lehet kilátásuk rá, hogy ő hozzájuk is visz egy vaggon gyereket!

Pater Makutyi midőn a casinóba biliárdozik, az arany keresztet nem teszi le, hanem a hátára szokta viszsza vetni, hogy ne alkalmatlankodjék.

Erre mondá a minap egyik ismerőse: ime a főtisztelendő urnak hátán van a keresztje, még is megharagudott a minap Ludas Matyira, midőn őt keresztes szamárnak mondá.

D. bátyánk megkapván a postáról multkor a Ludas Matyit, legelőször is a Borsszem Jankó hirdetéseinek karrikaturája tünt szemébe. Ezek közül is az uj bolha fogó gép, melyről irva van, hogy Andrássy udvari kutyáján kisérlet tétetvén vele, egy percz alatt 300 bolhát fogott meg.

D. bátyánk — megcsóválva fejét — boszusan ezt mondá: jobb volna bizony ha a mi sorunkkal foglalkoznék, minthogy a kutyáját bolháztatja! *)

*) Hja! édes D. bácsi, lássa a nagy uraknak szokott ám lenni néha olyan kutya gusztusok! Szedő.

A megyei gyülés 1870 után.

a közigazgatási téren demokratikus szellemében.

Rajner Palkó hirét vevén: hogy a budai Henczi szobor előtt a multkor egy áhitatos bucsús sereg letérdelve imádkozott, a Magyar Állam utján táviratolt páter Tritytrotyhoz Rómába, nem jó volna e az osztrák magyar felvilágosultság terjesztésére egy sz. Vendelt vagy Flóriánt állitani a szobor egyik sarkára? — Mire Páter Tritytroty rögtön felelt: hogy férfi szentet semmi esetre se, hanem miután Henczi vasas németnek van öltöztetve, nagyon mellé illenék a paritás kiábrázolására s az osztrák-magyar nemzeti szellem s lelkivilágosság terjesztésére egy szép szegedi magyar menyecske.

Interpellatio a képviselőház elnökéhez.

Uram uram Somsich Pál uram! szólunk az urnak, de ugy, hogy Príleszki Tádé is értsen róla.

Vajjon van e tudomása a képviselőház tisztelt elnökének arról, hogy némelyik jobboldali honatya ugy szokott végig feküdni a képviselői padokon, mint valami kabai kutya a gerádján?

Megengedik e azt a házszabályok, hogy némelyik bugyogós honatya lábait a padokra felrakva piszkos harisnyáit fitogtassa?

Interpelláló
a karzati publikum.

Moj lyubi Matyi Ludas!

Most olvasok kanonokat, miket papa is romai concilium kibocsatja. Baratom papok turpissagukban is vaksagukban utoljara mig nap is levegü izs megfognak anathemaznyi, hogy mer masra izs sütnyi, is mast izs iltetnyi, mint üket, is bigot birkanyajat, mely szent hodolatal ordit „dicsirtesik" reverendanak; is ha ük akarnak, szina izs leborulva imad!

Gyalazat 19-ik szazadnak, hogy nevin ilyen szigyenfolt megtür! in nem irtek Garibaldi, hogy proclamatio nem irja vilag szabadelvüihez, hogy toduljanak furkos botokal hét-halom varosa feli, is hajtsanak ki setitsig fejedelmit, s leromboljanak gazsag is bün rezidentiajat!

Mar 48-ban honvid megvoltam baratom, de mingyar hoza kezdenik zarandokolashoz, — nem kelene zembernek mas vilagon purgatoriumban ülnyi, teljes poenitentia kapna minden vitkijir. ha kihajtas aktusaban riszt vene! De hiszek izs, hogy nemsokara meggyul maglya, mit papok egyre raknak maguk alat.

No de mig az izs plusquam disznosag, hogy mar zsido ujsag is jarja! Talam emanczipalt polgartarsak zsido nyelv irodalmi magassagra akarnak emelnyi? Megirjuk baratom, hogy zorszaghazban Wahrman fogja kezdeni svandrikalnyi! Inkab magyar nyelv tanulnanak, ha mar magyar kenyir eszik!

Mint hallok, kiszamitottak, hogy Budan kormanynak kutyaado 3000 frtot gyüvedelmez ivenkint, ajanlok joboldalnak, hogy csinaljon macskak megadoztatasarul izs türvinyjavaslat, akor bizonyosan finyeseb karba hozhatjak nipnevelis is magyar justitia izs! — De kutyaado türviny vigrehajtasanal „vidjegyekkeli ellatas" elen kifogasom van, az impraktikus intizminy, alitson fel joboldal s kormany pinzügyminiszterium kebeliben „kutya tempelyezü osztaly", is nevezenek ki osztalyelnöknek Besze Jano! sokal juban megfelelninek igy feladatnak!

Mig egy ajanlatom van Lonyaynak, ki mar kiszülödi utra. Ugy izs jo baracsagban van Holanal, mint zenyim fiu ir, zorszaghaznal karonfogva sitalnyi latot üket, vigyen el üt izs magaval, — egyforma kaparikos termiszetü meg van, igen paszoljak egymashoz, Ausztria csak nyerni fogja velük!

Most olvasok ipen, hogy kit amerikai pispek izs csalhatatlansag melet nyilatkozot. Hja baratom reverenda, reverenda szokta maradnyi mig szabadorszagban izs.

Budz zdravi — vasutmunkalatok nagyban folyjak nalunk, is dictioznak megye beszilügipei, eczer csak azon veszel magad iszre, hogy Sziparenÿ betopanja hozad — maradvan

baratod

Sziparenÿ Petro,

Zemplinszki gazda is politikus.

Jobboldali celebritások.

I.

Pulszky Ferencz.

Pulszky Ferencz derék ember.
(Megdicsérem most az egyszer.)
Nem jöhet olyan tárgy elő,
A mihez nem értené ő.

Ha szorúl a kapcza nagyon.
No persze a jobboldalon.
A harcztérre bátran kiáll . . .
. . . Egyet prüsszent s nem retirál.

Beszél aztán olyanokat.
Hogy megzápúl belé fogad.
Mert szerinte a logica:
Fából csinált vaskarika.

Ha Gyula miniszterelnök
Az ütlegek alatt felnyög:
Kapja magát, beszél ujra,
Magát s Gyulát agyon rúgja.

Hanem azért zúg a „vivát."
Milyet nagy apád se pipált.
Öröm ragyog minden szemben,
Nyargal a taps a teremben.

No de semmi!.. ne keseregjünk!..
Ne verjük a falhoz fejünk!
Hisz arra mindenki rátér:
Hogy lesz még a kutyára dér.

Pulszky uram derék ember
(No megdicsérem még egyszer.)
Mindenhez ért, s ha akarja:
Messzire elér a karja.*)

Igen jól tud lőni (az áll.)
Hogyha czéloz mindig talál.
Nem is érünk olyan napot,
Hogy ne lőne öt, hat — bakot.

ÁSPIS.

*) Még tovább ér az ormánya. Szedőgyerek.

Nyilatkozat.

Ismerőseimnek és barátaimnak ezennel adom tudtára hogy e napokban tartsák magukat tőlem távol, miután minden reggel egy tál keresztes pókot eszem meg, hogy illendőkép hangolva, s fölmérgedve legyek azok ellen a Kossuth levelek elleni orczátlankodásra.

B. ZS. m. k.,
szabadalmazott pestinaplász s az irodalmi szajha-rend I. osztály tulajdonosa.

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

T. Tarjánból: Cs. Hajdu János gyüjtő 50 kr, M.-Csáthról: Egy kis leány 10 kr, özv. Hajdu Fereneznő 10 kr, Nagy Mátyásnő 10 kr, Lénárt Sándor 10 kr, B. Sipos János 20 kr, neje Szabó Judith 20 kr, leánya Sipos Judíth 10 kr, özv. Szabó Tamásnő 5 kr, Sipos Dániel 20 kr, neje Vigh Lidia 10 kr, özv. Nagy Fereneznő 5 kr, fia Nagy József 5 kr, özv. Egyed Mihálynő 5 kr, Földvári Mihály ref. néptanitó 50 kr, Beretz József 6 kr fia Beretz József 5 kr, Sipos Ferencz 20 kr, neje Molnár Zsuzsanna 10 kr, fia Sipos Ferencz 5 kr, leánya Sipos Zsuzsanna 5 kr, Molnár Péter 5 kr, neje Fővér Julianna 5 kr, László András 10 kr, leánya László Zsófia 10 kr, özv. Vigh Istvánnő 10 kr, leánya Vigh Lidia 10 kr, özv. Szabó Józsefnő 20 kr, fia Szabó János 20 kr, Szabó Istv. 5 kr, neje Tóth Erzsébet 5 kr, Gombos Sándor 5 kr, neje Deák Sára 5 kr, Gombos Márton 5 kr, neje Sipos Zsuzsanna 5 kr, fia Gombos Gyula 5 kr, két vidéki utazó 1 ft, Czájzler József izraelita 10 kr, Molnár Márton 5 kr, neje Engi Éva 5 kr, Somogyi Lajos 6 kr, Vigh András 10 kr, neje Gombos Éva 10 kr, leánya Vigh Magdolna 10 kr, V. Nagy Ferencz volt honvéd 5 kr, neje Makra Sára 5 kr, Nagy János 7 kr, Klein Sámuel izraelita 10 kr, Braier József izraelita 15 kr, Weisz David izraelita 5 kr, Roth József izraelita 10 kr, Kapitán Ferencz 10 kr neje Szabó Sara 10 kr, Sz. Molnár József 30 kr, neje Molnár Borbála 20 kr, özv. Czeglédi Jánosnő 20 kr, B. Engi János 10 kr, Kis Sámuel 4 kr, ör. Demeter János 20 kr, ifjabb Demeter János 20 kr, Demeter György 20 kr, neje Füle Éva 10 kr, fia Demeter György 5 kr, leánya Demeter Ágnes 5 kr, Miskolczi Ferencz szücsmester 10 kr, neje Szabó Juliana 10 kr, fia Miskolczi Kálmán 5 kr, leánya Miskolczi Borbála 5 kr, Nagy Sándor 10 kr, neje Sipos Klára 10 kr, leánya Nagy Julianna 5 kr, Bonis Sándor 5 kr, neje Szabó Julianna 5 kr, Lados József 10 kr, neje Ádám Sára 10 kr. leánya Lados Borbála 5 kr, Lados Zsuzsanna 5 kr, Lados András 10 kr, G. Nagy András 10 kr, G. Molnár János 10 kr, ifj. Molnár Péter 6 kr, neje Sipos Sára 6 kr, Lusztig Ignácz izrael. 15 kr, ör. Gombos István 10 kr, neje Szabó Zsuzsanna 10 kr, Zsóri Lajos 10 kr, neje Fővér Julianna 7 kr, V. Kovács János 10 kr, Boros István 15 kr. neje Szabó Julianna 10 kr, gyermekei: Boros Gerson 7 kr, Boros János 5 kr, Boros Terézia 5 kr, — Molnár György 4 kr, Bónizs Péter 10 kr, neje Makra Erzsébet 5 kr, N. Szabó István 10 kr, Molnár Benjamin 20 kr, neje Kovács Eszter 20 kr, Isa Molnár Benjamin 10 kr, Molnár József 15 kr, neje Karakas Sára 10 kr, leánya Molnár Julianna 5 kr, K. Molnár István 10 kr, Jakab János 10 kr, neje Demeter Julianna 10 kr, Karakas István volt honvéd 10 kr, neje Boros Erzsébet 10 kr, fia Karakas István 5 kr, Rényes János E. h. gondnok 10 kr, özvegy Somogyi Jánosné 10 kr, fia Somogyi János 5 kr, Beretz István 15 kr, neje Bodnár Zsuzsanna 15 kr, Beretz Péter 15 kr, neje Szabó Sàra 15 kr, fia Berecz István 10 kr, Schvartz Izrael izraelita 20 kr, Miskolczi Julianna 10 kr, Boros János méhész 10 kr, Molnár János t. biró 20 kr. Engi Sámuel 10 kr, leánya Engi Julianna 5 kr, Körtvélyesi Sándor 10 kr, neje Sipos Julianna 10 kr, Roth Eliás izr. 10 kr, Vigh Sámuel 10 kr, neje Engi Erzsébet 10 kr, ör. Kis János 10 kr, neje Bodnár Sára 10 kr, ifj. Kis János 15 kr, neje Engi Julianna 10 kr, fia Kis Imre 5 kr, Kis Gyula 5 kr, leánya Kis Eszter 5 kr, Molnár István biró 20 kr, neje Nemes Sára 20 kr, fia Molnár Gyula 12 kr, leánya Molnár Eszter 7 kr, Juhász János ref. tanitó 50 kr, Beke Sándor 10 kr. neje Turi Erzsébet 10 kr, Kis János r. k. tanitó 20 kr, neje Formádi Anna 10 kr, fia Kis László 10 kr, és Kis József 20 kr, leánya Kis Julianna 10 kr. —

A tarjáni „népdalárda“ által april 18-kán tartott tánczvigalom alkalmával a jelenlévő hazafiak közt adakozás utján begyült 9 ft 23 kr.

A dalárda saját kaszszájából 4 ft.

Összvesen tehát 30 ft 20 kr.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen a rokkant honvédek menházára: 387 frt — kr. és két huszas.

Gyorspósta.

Az igazügy kortesének:

Elhallgattál nagyon
Jó kortes barátom!
Vicczes rigmusaid
Rég hijába várom.
Ha reá nem érnél
Ujat faragni, hát
Küld fel legalább a
„Hajnau bocskorát.“

Discursus Iczik szomszéd és Mihály gazda között:

Mihály: Mi annak az oka szomszéd! hogy az a „Magyar Állam“ meg az „Esti Lapu“ oly nagy ellenségei a szabad eszméknek?

Iczik: Ennek hall ja khend, csophán csak az az uka, hugy a bhaglyok az éjjeli shütétséghez vannak szukva s nem thodják kiállni a verüfhényes napvilágosságot.

Mihály: No szomszéd a mamelukok ujra kitettek magukért, az államszámvevőszékről való javaslat tárgyalásakor

Iczik: Hogy hogy Mihály gazda?

Mihály: Hát a főrendeket pártolták önmaguk ellenében.

Iczik: Arra csak azt mondom én hallja khend: Atyhám, bucsáss meg nékiek, mert nem thodják, mit cselekhesznek.

Mihály: Hát ahhoz mit szól szomszéd! hogy Lónyai palotát épittet Budán az Albrecht uton.

Iczik: Erre csak azt mundom hallja khend, hogy könyü annak palotát épiteni, a ki 4 esztendüig már pénzügyminiszter volt Magyarországon. Bolond volna ha gunyhót épittetne.

☛ Jelentés. ☚

– ! ! az idvezülni óhajtó keresztény hivek figyelmébe különösen ajánltatik ! ! –

Kedvelt lapunkban a Ludas Matyiban multkor jelenteni volt szerencsénk az idvezülni ohajtó malaszt teljes közönségnek

szent ereklye kereskedésünket,

melyet az idvezülhetés könyü és olcsó megszerezhetése tekintetéből Pesten a zöldfa-utczában szeretett társunk Lonkai Antal ur házában, az egyedül üdvözitő lap, a

„MAGYAR ÁLLAM“

szerkesztőségében nyitottunk; most, miután a mi legalázatosabb szivbéli tisztelettel és igazi nyilt homloku katholikus érzeménynel szeretett kegyes atyánk és pártfogónk **PÁTER TRITYTROTY** ur ő eminencziája, legközelebb szentséges atyánk papucsa mellől Rómából küldött üdvösséges izenete folytán, a mi gyarló és méltatlan személyünket más egyébb szent foglalatosságra ohajtja alkalmazni, kinyilatkoztatjuk, hogy emlitett kereskedésünket eddigi társunk

☛ LONKAY ANTAL ☚

urnak adtuk át, mely alkalommal nem mulasztjuk el őt a n. é. idvözülni óhajtó közönség becses figyelmébe ajánlani.

Kelt Pesten, 1870. szent Ivász-nid napján.

b. Jószika Kálmán m. k.,
Török János m. k.

!!! Tessék elolvasni!!!

Addig is, mig épen a szent városból a szentséges atya által is megszentelt EREKLYÉKET rendes árjegyzék szerént a n. é. közönség elé bocsátanám, mély tisztelettel vagyok

Lonkai Antal, m. k.,
szabadalmazott Péter-fillérszedő.

Üzleti helyváltoztatás.

Tisztelettel tudatom ugy a fővárosi, mint a vidéki közönséggel, kik eddig nálam sziveskedtek megrendeléseiket tenni, hogy a legujabb divatu kelmékkel gazdagon felszerelt üzletemet, mely eddig a hatvani utczában vólt, május 1-ső óta A PESTI TAKARÉKPÉNZTÁR ÉPÜLETÉBE (a barátok telkével átellenbe) tettem át. — Pest május 15. 1870.

HAZAY LAJOS szabómester.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Rajzoló: APPELRÁTH. Metsző: RUSZ.

Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.

Mészáros Károly